

Nou, daar gaat 'ie dan... Koffie op, zo fris en fruitig als mogelijk na een hectisch, gezellig avondje.. maar de opdracht was duidelijk: niet met je stukje wachten tot nà het weekend hoor!!

Na de onverwachte maar oh zo fijne, volle overwinning van vorige week, was deze week in ons thuishonk dan toch echt de mogelijkheid om kampioen te worden... we hadden wel de volle winst nodig. Dus niet verslappen, geen concentratieverlies, geen setje laten liggen: anders gaat het feest niet door! En om nou in die kille Drecht kampioen te worden... dáár hadden we natuurlijk geen zin in.

Afgelopen woensdag een lekkere ontspannen training in aanloop naar de vrijdag. Er werden plannen gemaakt voor het gala; er moet een planning komen voor de make-up en haarsessie van Shannen; wie moet er nog een galajurk scoren en waar; maar we hebben ook het balletje laten gaan, nog even benadrukt dat vrijdag 'te doen is' maar dat we niet mogen onderschatten. Een setje verlies is èn gênant èn treurig vanwege het dan moeten uitstellen van ons feestje!

Met weer twee invallers, Rosan en Senna, strijken we in de Flint neer voor een lekker bakkie bij Fred en Annet. Er wordt gesproken over de wedstrijd, over de teams die al aan het spelen zijn, over dames 2, over de koffie... over van alles. Maar het woord kampioen ligt toch nog gevoelig... want we moeten nog wel winnen namelijk. De eerst zenuwen sluipen bij enkelen van de meiden toch een beetje binnen. Tot Wencke binnenkomt; die durft alles en roept gewoon dat we kampioen worden, haha! Geen twijfel mogelijk.

Omdat dames 6 besluit er een lange pot van te maken, zitten wij nog ff in de wachtkamer tot dat wij ons kunstje mogen vertonen. Om half 10 starten we dan toch. Met 6 'eigen' speelster in het veld, onze invalster even langs de kant en geblesseerden en zwangere op de bank. Helaas is onze Nienke hartstikke ziek en kan het kampioenschap niet van dichtbij meemaken. Gelukkig krijgt ze een live verslag via de app van Linda en Clara... doet ze toch een beetje mee!

Inmiddels stroomt het publiek in grote aantallen toe... het lijkt de wedstrijd tegen Move wel.. zelfs de tribunes in de zaal worden erbij gesleept, klappertjes worden uitgedeeld en een heuse gastoeter is mee naar binnen gesmokkeld! Wat een entourage en wat een gezelligheid!

We starten wat stroef; het spel is niet echt geweldig, wat dat betreft een echte kampioenswedstrijd. Die zijn nooit om aan te gluren. De tegenstander maakt het ons niet echt moeilijk, alhoewel de meiden van Madjoe best veel van de grond halen. Ondanks dat wij ons niveau niet echt halen, slepen we set 1 binnen met 25-18. Bij de start van de 2e set heb ik de dames ook gezegd: zo de kop is eraf; nu gewoon lekker ontspannen gaan volleyballen... Ik kan je vertellen,

dàt is er niet van gekomen. Het was de hele wedstrijd hard werken, soms tegen jezelf vechten in plaats van tegen de tegenstander, soms hele mooie aanvallen, goede serveerbeurten en soms ballen om te janken... Maar zolang wij aan de goede kant van de score blijven, is er niks aan de hand, lijkt me. Set 2 wordt met 25-13 binnen geharkt. En het leermoment van deze set? Dat Annemieke wel degelijk gewoon heel koel bij het laatste punt een goede opslag kan produceren. Gewoon zo aan het einde van het seizoen eindelijk van die vloek af! In de derde set krijgt Wencke, die zolang geblesseerd is geweest en pas één keertje had getraind, even rust. Rosan neemt haar plekje in en gaat verder waar ze vorige week was gebleven; lekkere set-upjes afleveren en gewoon heel koel in het team meedraaien. Laten we ook vooral haar weergaloze opslag niet vergeten zeg! Zoals in iedere set dijjes overwonnen en de set met 25-15 in the pocket... nog ééntje te gaan voordat het feestgedruis kan beginnen. Aan het eind van de derde set had ik Senna al even ingezet... in de vierde set mocht ze lekker blijven staan en kwam Shannen even op de bank. Inmiddels leek in het veld wel een gevoel te komen van "dit gaat echt niet meer mis hoor" en leek er eindelijk wat ontspanning en plezier in te sluipen. Marjan haalt ouderwets weer wat ballen van de grond, heeft daarna wat hulp nodig bij het weer overeind komen... Senna slaat een paar prachtige ballen... nèt uit! Maar gelukkig ook een paar prachtige ballen hartstikke in. En twee x een opslag in het uiterste hoekje van het veld, past precies. Gelukkig hadden we ook weer een hele lange rally die we wéér niet winnend hebben kunnen afsluiten.. daar moeten we toch eens op trainen, denk ik.

Zo richting het einde van de set, met het kampioenschap in zicht, mochten onze invalsters even naar de kant en Shannen en Wencke het veld in... het is toch leuk om dat met je team in het veld te vieren nietwaar?! Aan Marjan de eer om het laatste punt te scoren met haar serve... ze slaat zelden fout dus dat was een zekerheidje. Was... ze ontkomt net aan een rondje (dat is de prijs die je betaald als je onder het net door serveert) maar serveert wel vol onder in het net!! Onze kampioenswedstrijd eindigt met een foutenreeks... de tegenstander serveert ook in het net en de winst en dus het kampioenschap is een feit!

HopHopHop! WE ZIJN KAMPIOEN WE ZIJN KAMPIOEN

Na een speech van de voorzitter, bloemen van de TC en champy van dames 2... tijd om te douchen en het feestje te vieren!!

U snapt.. het bleef nog lang onrustig in de Flint.